

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/231/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118216910
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118216910.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobcu: M. C., G.. X.X.XXXX, K. G. P. XXX/X, XXX XX O. G. Z., zast.: Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 544 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 420 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 3.12.2018 domáhal voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 420 eur na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 15Csp/55/2016 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil a poukázal na to, že „pri rozhodovaní o tom, či sa prizná primerané finančné zadostučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadostučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Žalovaný má za to, že rozsudok Okresného súdu Prešov (určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky) má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný je ďalej toho názoru, že žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadostučinenia nevznikla a preto jej priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Tvrdil, že žalobca konal vedome a ľahostajne., žalobca sa mal možnosť brániť sa už v počiatkoch kontraktačného postupu a napriek tomu bol absolútne ľahostajný. Mohol sa teda brániť primerane aj iným spôsobom, než zľahčovaním svojho neobozretného a ľahostajného konania“.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením spisu Okresného súdu Prešov sp.zn. 15Csp/55/2016 a zistil tento skutkový stav:

4. Žalobou doručenou tunajšiemu súde dňa 15.1.2016 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplata sumy 120 eur spolu s prísľušenstvom a b) určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky nasledujúceho znenia:

„Zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. 806300360 z 22.09.2010 uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, bod 11: „O tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“ je neprijateľná.“

Žalobca svoj návrh skutkovo odôvodnil tým, že dňa 22.09.2010 uzavrel ako dlžník so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 350 € za poplatok vo výške 310 €, s tým, že celková čiastka vo výške 660 € bude zaplatená v 11-tich splátkach po 60 €. Žalovanému dosiaľ zaplatil sumu 470 €.

Žalobca v žalobe výslovne zdôraznil, že predmetný úver použil pre osobnú spotrebu, nie na podnikanie. Keďže malo ísť o spotrebiteľský úver, uzatvorená zmluva neobsahovala náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného má za to, že nebol povinný vrátiť viac ako poskytnutú istinu vo výške 350 €, a keďže vrátil sumu 470 €, bezdôvodné obohatenie žalobcu predstavuje sumu 120 €.

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 9.3.2017 č.k. 15Csp/55/2016-88 bolo rozhodnuté tak, že súd žalobu zamietol., na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 3.5.2018 č.k. 3Co/82/2017-128 rozhodol tak, že zmenil rozsudok prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 120 Eur s úrokom z omeškania ročne od dňa 02. 02. 2016 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere zo dňa 22. 09. 2010 uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 11 a tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahrňujúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná; rozsudok nadobudol právoplatnosť 25.5.2018.

V odôvodnení tohto rozsudku súd konštatoval, že v zmluve absentuje údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ročnej percentuálnej miery nákladov. Preto sa úverový vzťah považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Na základe uvedeného mal žalovaný na základe zmluvy právo len na vrátenie sumy zodpovedajúcej poskytnutému úveru, prijatím plnenia od žalobcu nad tento rozsah došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu (plnenie bez právneho dôvodu), ktoré je žalovaný povinný v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka vydať žalobcovi.

Aj bez námietky odvolací súd sa zaoberal otázkou premlčania, nakoľko žalobca túto skutočnosť uviedol v žalobe, pričom dospel k záveru, že na strane žalovaného v predmetnej veci došlo k vzniku úmyselného bezdôvodného obohatenia, v dôsledku čoho sa inak 3-ročná objektívna premlčacia doba predĺžila na 10 rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Poukázal na to, že žalovaný dlhodobo ignoruje právnu úpravu zameranú na ochranu spotrebiteľov (absencia obligatórnych náležitostí zmluvy, uvádzanie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, ako napr. rozhodcovská doložka, administratívny poplatok, dohoda o vyplnení zmenky). Uvedené sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobcom v snahe získať prospech, ťažko možno uveriť, že žalovaný nevedel, čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený.

Čo sa týka zmluvnej podmienky zakotvenej v článku 11 VPPÚ v časti poplatku za úver (v tomto prípade určeného na sumu 310,- eur) : zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou., súd dodáva, že táto podmienka nemôže byť platne dojednanou a to už len tým, že je nejasná a neurčitá. Nevyplýva z nej, za čo má spotrebiteľ zaplatiť takýto poplatok, za aké administratívne úkony by ho mal platiť. Jeho výška je závislá na výške úveru ,t.j. výškou úveru sa zvyšujú administratívne náklady. Uvedené je zakotvené v zmluvných podmienkach, ktoré sú vopred predtlačené, naformulované veriteľom, ktoré spotrebiteľ žiadnym spôsobom individuálne nedojednávával ani nemohol ovplyvniť ich obsah.

Vo vzťahu k nákladom na uzatvorenie a vypracovanie zmluvy, ktoré predstavujú 2/3 poplatku t.j. 206 Eur odvolací súd uvádza, že poplatok je v tejto časti neúmerne vysoký. Dojednanie o administratívnom poplatku je vágnym ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké konkrétne administratívne činnosti ide, pričom výška poplatku - 206 eur predstavuje 58,8 % zo sumy poskytnutého úveru, a takto neúmerne vysoký poplatok bez bližšej špecifikácie jeho výšky a účelnosti je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka). V konaní absentuje dôkaz, že žalobca ako spotrebiteľ bola s jeho podstatou oboznámená, poplatok nie je náležite špecifikovaný a viaže sa na bližšie neurčené

náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Podstatou administratívneho poplatku je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Je za hranicou rozumného úsudku, aby poplatok vo výške dosahujúcej viac ako polovicu sumy poskytnutého úveru.

6. Žalobca pri výsluchu v tomto konaní uviedol, že „bol v tom čase živnostník, podnikal s plastovými oknami. Jeho partnerka bola v tom čase na materskej dovolenke s ich dcérou, čo sa narodila v roku 2009, v podstate žili z jeho príjmu. Jemu sa v tom čase nedarilo, preto potreboval na preklopenie tohto nepriaznivého obdobia pre osobnú spotrebu úver. Pohotovosť stále hovorí o tom, že peniaze bral ako živnostník. Nebral ich ako živnostník, ako živnostník za sumu 350 eur nič nekúpi. V podstate sa jednalo o osobnú spotrebu. Pani P. predtým nepoznal. Prišiel do Pohotovosti, tie veci boli tam urobené, ona mala v podstate tabuľky, z ktorých mu aj povedala, akú výšku úveru mu môže poskytnúť. Nosil tam aj každý mesiac po 60 eur. Neuvedomoval si, ani si neprepočítaval tieto veci, koľko to vlastne bude a ako to bude. Potreboval peniaze. Zmluvy s Pohotovosťou uzatvoril dve, obidve boli v súdnom riešení. Ohľadom druhej zmluvy sa ešte vedie konanie. Napriek tomu, stále mu volá Pohotovosť, resp. CD Consulting a pýtajú od neho z titulu týchto úverov 9.000 eur. Nerozumie, ako k takej sume prišli. Podpisoval akurát tieto zmluvy o úvere a dal si overovať podpis, na tom pani P. trvala. Čo sa týka Pohotovosti, každý deň mu vyvolávajú, je to už obťažujúce, nevie, čo má s tým robiť a pritom má za to, že veci sú v riešení, resp. už sú vyriešené v jeho prospech a trvá to už vyše roka a pol“.

7. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

8. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 420 eur v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalovaného na základe na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Csp/55/2016.

9. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Súd konštatuje, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 15Csp 55/2016 žalobca úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva., pričom sa žalovaný dopustil množstva závažných porušení spotrebiteľského práva, a pritom aj keď vo veci bolo právoplatne rozhodnuté tak, že sa preukázateľne dopustil úžery a úmyselného konania voči žalobcovi ako spotrebiteľovi, prenáša zodpovednosť za svoje protiprávne konanie na ňu a poukazuje na jeho ľahostajnosť, s ktorou predmetné zmluvy o úvere v počte sedem s ním uzatvárala. Práve toto jeho konanie a správanie je zneužitím práva.

11. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

12. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.2.2016 sp.zn. I.ÚS 548/2015, podľa ktorého zákaz bezdôvodného obohatenia patrí svojou povahou do kategórie základných a všeobecných princípov, na ktorých stojí od nepamäti celý kontinentálny právny poriadok.

13. S poukazom na vyššie uvedené s ohľadom na závažné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

14. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia súd prihliadol k tomu, že žalovaný sa svojím konaním na jeho úkor obohatil sumou 120 eur, ktoré by nikdy nebol žalovaný žalobkyni dobrovoľne vydal, pokiaľ by sa

tohto svojho nároku nebol domáhal v súdnom konaní. Žalovaný tak navyše postupoval ako nebanková spoločnosť napriek tomu, že mu muselo byť známe, akého porušenia spotrebiteľského práva sa voči žalobcovi dopúšťa.

Je nepredstaviteľné, aby akýkoľvek spotrebiteľ prejavil ochotu a súhlasil s takým úžerným úrokom, keby nebol k tomu donútený finančnou tiesňou a inými nepriaznivými životnými okolnosťami, ktoré spôsobili, že bol donútený prijať finančné prostriedky za takýchto nevýhodných podmienok. Pokiaľ sa teda žalobca domáha primeraného finančného zadosťučinenia vo výške bezdôvodného obohatenia 120 eur a sumy 300 eur z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, súd považuje vzhľadom na okolnosti prípadu výšku za primeranú a jeho nároku v celom rozsahu vyhovel.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Súd ustalauje, že žalobca mal vo veci plný úspech, a preto mu priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).